

OKRESNÁ PROKURATÚRA PRIEVIDZA
M. Mišíka 22, 971 34 Prievidza 1

Číslo: 1 Pv 27/18/3307-26
EEČ: 2-27-832-2020

Prievidza 01.07.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: výtržníctvo podľa § 202 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 553/2002 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: výtržníctvo podľa § 202 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 553/2002 Zbierky zákonov
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 21.5.2003 v čase o 16:00 hod., na XXXXX, v priestoroch autobusovej zastávky po tom, čo ho poškodený XXXXX verbálne urážal a napľul mu do tváre, tohto fyzicky napadol tak, že ho sotil o konštrukciu zastávky a následne ho päšťou udrel minimálne dvakrát do oblasti tváre a dvakrát do oblasti ľavého boku, čím mu spôsobil zranenia - pomliaždenie temena hlavy, ľavej strany hrudníka a oblasti ľavej lopatky, ktoré si nevyžiadali liečenie a poškodeného neobmedzovali v obvyklom spôsobe života,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Policajný orgán Obvodného oddelenia PZ Handlová, Okresného riaditeľstva

PZ Prievidza uznesením pod sp. zn. ORP-287/HA-2003 dňa 29.10.2003 podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. vzniesol obvinenie XXXXX za trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. na tom skutkovom základe, že dňa 21.5.2003 v čase o 16:00 hod., na XXXXX v priestoroch autobusovej zastávky, na mieste verejnosti prístupnom, fyzicky napadol poškodeného XXXXX, ktorého narazil chrbtom o konštrukciu zastávky a následne ho päšťou udrel dva až trikrát do oblasti tváre a dvakrát do oblasti ľavej strany hrudníka, čím mu spôsobil pomliaždenie temena hlavy, pomliaždenie ľavej strany hrudníka a oblasti ľavej lopatky, ktoré zranenia si nevyžiadali práceneschopnosť poškodeného XXXXX.

Z dôkazov zabezpečených vo vyšetrovacom spise je zrejmé, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie sa stal, tento vykazuje všetky znaky stíhaného trestného činu a existuje dostatočne odôvodnený záver, že ho spáchal obvinený XXXXX.

Uvedené skutočnosti vyplývajú z výsluchov obvineného, poškodeného XXXXX, svedkov XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a ďalších zabezpečených listinných dôkazov.

Podľa § 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. je trestným činom pre spoločnosť nebezpečný čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone. Čin, ktorého stupeň nebezpečnosti pre spoločnosť je nepatrný, nie je trestným činom, aj keď ináč vykazuje znaky trestného činu.

Nie každé protiprávne konanie teda možno automaticky posudzovať ako trestný čin. Trestné právo ma sekundárny, subsidiárny charakter, čo vyplýva nielen z toho, že umožňuje najzávažnejšie zásahy do práv jednotlivcov, ale aj z toho, že trestné právo je závislé na ostatných právnych odvetviach. Táto závislosť znamená, že trestné právo chráni spoločenské hodnoty a vzťahy, ktoré sú upravené inými právnymi odvetvami, pričom je najkrajnejším (podporným) prostriedkom slúžiacim k ochrane právneho poriadku, ktorý je možné použiť len vtedy, keď prostriedky ostatných právnych odvetví nepostačujú. Uvedené vyplýva z toho, že legalitu trestnoprávných zásahov môže odôvodniť výlučne nutnosť ochrany základných právnych hodnôt pred závažnými činmi, ktoré už svojou závažnosťou prekračujú hranice ochrany inými právnymi odvetvami. Menej závažné protispoločenské správanie je možné posudzovať napríklad podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „priestupkový zákon“).

Stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť je určovaný najmä významom chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý, spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, osobou páchatel'a, mierou jeho zavinenia a jeho pohnútkou (§ 3 ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.) Tento stupeň síce nemožno presne zmerať a vyjadriť v konkrétnych jednotkách, avšak kritéria určené zákonom, týkajúce sa konania a následku (objektívna stránka trestného činu) a miery zavinenia a pohnútky (subjektívna stránka) sú také rôzne a premenlivé, že pomocou nich možno v každom konkrétnom prípade dostatočne rozlíšiť stupeň nebezpečnosti spáchaného činu.

Možno konštatovať, že v preverovanom prípade síce došlo k naplneniu všetkých znakov trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona po formálnej stránke, avšak s poukazom na vyššie uvedené a nenaplnenie stupňa závažnosti činu (materiálnu stránku), sa v danom prípade nejedná o trestný čin.

K tomuto záveru som dospel po zohľadnení a posúdení všetkých podstatných kritérií a konštatujem, že stupeň nebezpečnosti preverovaného skutku je nepatrný, a to vzhľadom na spôsob vykonania činu (voči poškodenému len údery slabšej intenzity, skôr šlo o vzájomné napádanie, následne páchatel' upustil od ďalšieho konania), jeho následky (ujma na zdraví bez potreby liečenia, jedná sa len o pomliaždenia ľahkého stupňa), okolnosti, za akých bol čin spáchaný (predchádzajúce verbálne napadnutie poškodeným a opl'utie obvineného), miera zavinenia (možná provokácia zo strany poškodeného) a pohnútku páchatel'a (riešenie aktuálneho vyhroteného konfliktu).

V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na dĺžku trestného konania, kde od spáchania skutku uplynulo už viac ako 17 rokov, a na osobu obvineného, ktorý vedie riadny život občana a doposiaľ sa nedopustil žiadneho priestupku, ani trestného činu.

Podľa § 215 ods.1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vzhľadom k vyššie uvedenému je zrejmé, že stíhaný skutok nie je trestným činom, nakoľko jeho spoločenská nebezpečnosť je len nepatrná, pričom nakoľko od jeho spáchania už uplynuli viac ako 2 roky, nemôže byť prejednaný ani ako priestupok (ustanovenie § 20 ods. 1 zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb.)

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.).

JUDr. Ján Sumilas
prokurátor